



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Jgnatio ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. Ixiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ut diceret nautis quatenus velociter vela depo-
nerent: quoniam terra non longe esset. Qui cum iussa nar-
rasset: velis depositis: facta aurore apparuit in
sula scroalis: cunctique beato euangeliste gratias
agunt. Et cum illi factum per viribus occultarent:
quocumque pueniebant ciuitatum et locorum populis
eisdem occurrerent dicente sibi reuelatum a domino
quod corpus sancti marci deferreret: et adorato corpo-
re munera offererent. Venientes itaque ad huma-
num curiarum hystrie: iustiniano ducti: omnia gesta
inimiciter: offerentes sibi corpus sanctissimum si-
eis indulgere vellent: eo quod inuicti transgressi fue-
rant eius mandatum. Quibus dux clementer re-
misit: et ut filios cum honore suscepit. Et cum viso
episcopo et populo ad portum manibus occurrit: cor-
pusque sanctum digna veneratione suscepit: et do-
mum ecclesiam fabricare fecit ipsum in proprio palatio col-
locavit. Dum autem corpus per scalas portaret palatium:
aliqui a gestantibus sentiebant ut onus grauissimum
et impotabile: aliqui vero agillimum atque leue.
Ordinavit autem dux clericos et catones qui cor-
pus sanctum continere custodiret: et diuinitus laudibus
honoraret. Inter quos stauratus monachus
primus erat. Sequenti vero anno theodorus presbyterus
ter venetias venit: et digne honoratus fuit. Cum
autem iustinianus dux ecclesiarum beato euangeliste fabricis
care disponderet: morte puenitus est. Quod germanus
eius iohannes ducatum suscipiens deuote ad-
implere curauit: constructaque solenni ecclesia corpus
sacrum ibidem digna veneratione recondidit. Cuius
translatio celebratur. nona kalendas februarii: quo die
corpus sanctum venetias delatum peruenit.

De sancto Detrano martyre. Cap. lxxij.

Metransus martyr apud alexandriam passus
est. Quo nolente impia iherosolimitana
ad iussione paganorum omne corpus
eius fustibus colliserunt vultumque
ipsius et oculos acutis calamis res-
rebrantes extraxerunt cum cruciatibus expulerunt.
Ibis spiritum qui in eo superat: lapidibus eiecerunt
nona kalendas febr. hec Hieron. in martyologio suo.

De sanctis Lyro et Johanne mar. Cap. lxxij.

Gyrus et Johannes
martyres rome martyrius passi
sunt. Quo tempore aut sub quo in-
dice: sen quibus tormentis affli-
cti fuerint: aut examinati in mar-
tyologio non exprimitur: nec alicubi scriptum inue-
nitur nisi quod ecclesia romana eorum festum. nona kalendas febr.
recolit: et in kalendariis ascribit.

De sancto Ignatio episcopo et martyre. Cap. lxxij.

Ignatius episcopus
antiochenus et martyr discipulus
Johannis euangeliste fuit: qui ter-
tius post beatum petrum apostolum
antiochie pontificatum tenuit, hic

beate virginis valde dilectus: eisdem adhuc in car-
ne existenti deuota epistola scripsit: et ab ea res-
poncione eius sanctis manibus scriptam obti-
nuit. Hic ut in triplicita legitur: audiuit angelos
cantantes antiphonas super montem quedam.
Et tunc instituit antiphonas in ecclesia decem
partes: et psalmos secundum antiphonas intonari. Quis
autem pro pace ecclesie exoraret: non suum: sed
infirmorum periculum metuens traiano imperatori
de victoria redenti et christianis morte commina-
ti occurrit: et libere se christianum esse dixit. Quae tra-
ianus ferro vincitum decem militibus tradidit: et roma-
mam adduci precepit: comminatus eisdem quod traderetur
bestiis deuorandus. Qui ad omnes ecclesias
epistolas destinabat: et eos in fide christi profes-
tabat. Cum autem roma adductus fuisset: et dudum
a traiano suavis deus sacrificare renuisset: pluri-
baris primo in scapulis durissime cedidit: deinde
ungulis lateribus laniatus: et duris lapidibus eius
vulnera confricans. Et cum in his omnibus immobili-
ter permansisset: fecit cum imperator nudis pedibus
super accensos carbonem ambulare. Et cum illesus
egressus esset: et hec traianus arti magice deputaret:
dorsum eius iussit vinculis ferreis lacerari: et
ad osium denudatione: deinde plagas eius sale
perfundi. Sicque dudum cruciatum et patetissime
supplicia tolerantem vinculis ferreis in cippo se-
dit alligari: et in uno carceris tenebroso fame et
siti per triduum cruciari: et post triduum decreuit de-
uorandum bestiis subijci. Tertio igitur die imperator
et senatus omnesque populus puenierunt videre episcopum
antiochenum cum bestiis pugnaturum. Cui imperator
expositos duos leones ferocissimos la-
ri precepit. Quos ille puocabat: ut ad se deuoran-
dum accederet: mirantibus cunctis et ipso impe-
ratore constantia viri. Accurrerent ergo duo se-
ui leones ipsum trismodo profocauerunt: carnes autem
eius quis famelicus nullatenus tetigerunt. Traia-
nus autem hoc videns admiratus discessit: precipiens
ut non prohiberetur: si quis vellet tollere corpus eius.
Quod christiani auferentes honorifice condiderunt.
Cum autem traianus quosdam liberos a prefecto orientis
recepisset: in quibus christianos quos imperator occi-
di iusserat plurimum commedebat: doluit de his qui
ignatio itulerat: et precepit ut nullus christianus decete-
ro inquireretur: si quis tamen occurreret puniret. Les-
gus quoque cum beatus ignatius inter tot tormen-
ta nunquam ab inuocatione nominis iesu christi cessaret:
et tortores regerent: cur hoc nomen torques repli-
casset: et ideo ab eius inuocatione cessare non
posse. Post cuius mortem quidam qui hoc audierant
curiosus explorari volentes: cor eius a corpore euellunt:
et illud scindentes per medium: istis aureis scriptum
inueniunt: iesus christus. quo viso miraculo plurimi
crediderunt. Passus est autem kalendas febr. xi. traiani
anno. Hic quattuor scripsit epistolas in fide ex-
hortatorias: Ad ephesios prima. Ad magnesia-
nos secunda. Ad traosianos tertia. Ad romanos quarta.

Quas scripsit apud Smyrnā dū romā vīn-
ctus duceretur. Inde discedens scripsit ad phi-
ladelphenos aliam: et vltimā ad smyrneos: et
precipue ad polycarpum smyrne ep̄m: vbi de re-
surrectione domini elegans perhibet testimo-
nium. hec hieronymus de viris illustribus.

De sancto Severo ep̄o.

Cap. lxx.



Severus ep̄iscopus rauen-
ne civitatis.
deciimuster-
tia sc̄to apol-
linare claruit

qui ex eadem civitate obscu-
re natus pauperē vitā laboze
manuū deducēs cū vxore vin-
centia et filia innocētia lanfisi

cū opere sumptus quotidianos carpebat. Cū
autem ex consuetudine omnes ep̄iscopi rauen-
nates per columbam celestem ad sacerdotium
eligerent: et iam xij. post sanctum apollinarem
eo modo electi fuissent: et ad tantū miraculum
multi confluēnt: contigit rauenatē eccle-
siam pastore proprio viduari. Et cum multi ep̄i
scoporum finitimi cōuenirent ad orationē nō
ad electionē faciendam: multitudoq; populū: vr
dicrum est: ad hoc cōcurrisset: severus vxorē lē-
centiam petijt ad ecclesiā eundē: et colūbe mira-
culū spectandi: vxorē ip̄m redarguens: respō-
debat q; talis visio ad eum non pertinebat: sed
potius ad laborem sederet et ocio non vacaret.
Sive em̄ irer: sive non irer: ip̄m ep̄m non elige-
rent. Cum autem se severus importune instaret:
vincentia quasi tronice eidem vr̄t irer propheta
uir: q; qua hora illuc perueniret: ep̄s fieret. Ce-
nitens ergo severus ad ecclesiā et sordidīs indu-
tus inter ceteros apparere nō audeō: post val-
uas ecclesie latitabat: et colūbe aduētū cū cere-
ris expectabat. Que orōne ep̄oz cōpleta p se-
nestrā solitā ingredies: et ecclesiā circūvolans
super caput seueri latitantis resedit. Qui dum
territus eam a se repelleret: et illa iterum dudū
per aera volitasset iterum ad seuerum redijt et
in eius vertice resedit ac requisit. Qui statim
ab ep̄iscopis et populo electus quis renitēs in
cathedra collocatur et ep̄iscopus consecratur.
Et dum esset idiota et litterarū ignarus: diuina
inspiratiōe exēplo apostolorū sacris litteris re-
pente imbutus: nō solum diuina mysteria et pō-
tifficis officia exercebat: sed etiam predicator
factus: populum suum salutifero sermone do-
cebat. Ideo vr̄ cunctis in miraculum proderet
q; lanifex et idiota: tā subita mutatiōe doctor
eximius factus esset. Quisite sue sanctitate mul-
tis exēplo proficerebat: et plurimis miraculis
coruscabat. Cū hic per spiritum raptus dū mis-
sam celebraret: exequijs sancti geminiani ep̄i
scopi mutineē. Interfuit: eiusq; corp⁹ mox pō-

tifficum tumulauit: et redies ad corpus missam
compleuit: vr̄ dictum est plenius superius in le-
genda sancti Geminiani. iij. kalen. february.
Cū etiam sanctorum heracleianum p̄saurien-
ep̄iscopum enutriuit: et ad pontificatum ip̄ius
vrbis promouit: vxorem quoq; eius vincentiā
defunctam in pp̄rio tumulo sepeliuit. Post ali-
quod t̄ps: dū filia ei⁹ innocētia virgo diem im-
pleisset extremū: et eiusdē seuerus exequias ce-
lebrasset: corpusq; filie iuxta matrē ponere des-
creuisset: aperto sepulchro apparuit loc⁹ in tā-
tum exiguus q; corpus filie ibidem nullaten⁹
poterat collocari. Tunc ep̄s ad locū accessit et
vxori vr̄ locum daret filie mā davit. Et cōtinuo
corpus vincētie qd erat sup̄inū in lat⁹ secessit et
innocētie filie locū dimisit. Que ibidē cunctis
stupētibus iuxta matrē disposita est. Cū autē
seuerus iam senio confectus obitū suum sibi a
dño reuelatū p̄sciūisset populū ad ecclesiā cō-
uocauit: et diuinis mysterijs celebratis glorio-
so sermone plebē suā in dño cōfortauit. Et de-
inde sibi sepulchra contigis et filie aperiri fe-
cit. Ac inter ipsa duo corpora se mediū ponēs
cunctisq; vale faciens inter verba orationis in
ep̄o feliciter obdormiuit kalen. february: vbi
clauso mausoleo sepult⁹ iacer: miraculis et vir-
tutibus pollens: ecclesia processu temporis ei⁹
nomini dedicata.

De sancto Severo presbytero et
martyre.

Cap. lxxi.

Severus presbyter et mar-
tyr. r. ra-
uennensis. natus et nutritus ab infantia de
um timēs miraculis clarere cepit. In-
ter que eurythi. ciuit. annoz decrepitū senio vi-
su priuatum illuminauit: veniēs autē ad vr̄bē ro-
mam adhuc iuuentis in valle interocrina eccle-
siā in honore dei genitricis edificauit. In qua
et presbyter ordinat⁹ deo multis annis deuore
seruauit et pauperib⁹ sedule ministravit. Cū
autē quidā paterfamilias in extremis laborib⁹
eum ad se vocari fecisset: vr̄ sibi confiteretur: et
ille in putanda n̄sua laboraret: nuncijsq; vr̄ se
anteederent respondisset: et post hec aliquan-
tulū venire distulisset: veniens ad egrotū rep-
perit iam eū esse defunctum. Quod ille cernēs
contremuit magnisq; vocibus se interfectorem
illius clamare cepit. Cūq; vehemētissime iuxta
corpus desereret: et in terrā caput cōtunderet: re-
pente qui defunctus fuerat animā recepit. Et
admirantibus cunctis vbi fuerit: vel quomodo
reuiserit interrogatur. Qui respondit: q; a ter-
ris hominibus flammās naribus et ore vomen-
tibus per loca obscura ducebatur: s; a pulcher-
rimis iuuenibus eisdem terris occurrentibus
ereptus est: qui dixerunt q; oportebat eum ad
corpus reduci: qui eum dominus seueri lachry-
mis condonasset. Cui sanctus presbyter peni-
tentiam salutarem imposuit: et ipsa peracta vir